

[Wilhelm.]

voldsomt, så vi oplevede en firdobling af byggeriet i den samme periode. Hermed er ikke taget stilling til, om dette er rigtigt eller forkert, det ligger sådan set uden for selve problemstillingen, man må bare konstatere, at boligsektoren og den offentlige sektor bliver benyttet som regulatorer for den kapitalistiske økonomi, og at krisen ville være brudt igennem tidligere, hvis ikke man havde ekspanderet så voldsomt. Det er, som om man ikke gør sig disse ting klart, når man kommer med forslag som dette.

Der er jo ikke noget nyt i, at hetzen mod offentligt ansatte — og det er jo dem og ikke det, at man benytter sektoren i økonomien, som der primitivt hetzes imod — simpelt hen følger med konjunkturernes, det er en gammel lærdom her i landet. Man har hetzet mod offentligt ansatte, når der var høj beskæftigelse, og når det private erhvervsliv råbte og skreg på arbejdskraft, men der er ingen, der har hetzet mod de offentligt ansatte, når der var arbejdsløshed, indtil nu. Det er det eneste nye i situationen i og for sig, at hetzen nu er bragt så massivt til torvs, at den holder sig selv i en situation, hvor der er meget store beskæftigelsesproblemer, og jeg vil godt sige, at når det endelig skal være, synes jeg, det er sympatisk, at man har en holdning, der er lidt mindre konjunkturbestemt, end den traditionelt har været, når man har snakket offentligt ansatte eller ikke offentligt ansatte. Men det gør den ikke rigtigere og slet ikke konklusionerne, som de ligger i dette lovforslag.

Der er servicefunktioner, og der er det, som fremskridtspartiet plejer at kalde papir-nusseri, altså det administrative arbejde i den offentlige sektor. Det sidste af det er — selv om vi heller ikke kan lide det — tit nødvendiggjort af de mange indviklede love med skattefiduser og ting og sager, og hvis man overhovedet vil have en lille smule kontrol med det, kan vi i hvert fald ikke gå imod, at man f. eks. også får personale stillet til rådighed for en mere effektiv ligning — bare for at vise et af problemerne i det. Det er den indviklede lovgivning, man selv har lavet, bl. a. for at give muligheder for alle mulige transaktioner med indkomster, som nødvendiggør nogle af disse offentligt ansatte.

Men der er altså også servicefunktionerne,

og i bemærkningerne til lovforslaget roder man rundt i en skøn uorden mellem offentligt ansatte og administrativt personale. Der er ingen hoved eller hale på dette her, og jeg forstår, at finansministeren har svaret, det er direkte forkert, når man roder rundt på den måde og derudfra konkluderer, at det er en kendsgerning, at cirkulæret blev omgået af myndighederne. Men det skyldes altså dette rodsammen.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at konstatere, at af alle de hidtidige besparelser, som også fremskridtspartiets har medvirket til sammen med hele højresiden i salen her i det sidste års tid, er ikke én eneste afskedigelse gået ud over en papirnusser, men det er alt sammen gået ud over det, der ellers gav service til befolkningen, nemlig lærerpersonale, daginstitutionspersonale, sundhedspersonale osv. osv., og den er vi i hvert fald ikke med på.

Må jeg sige til sidst, at de allersidste bemærkninger i forslagsstillernes bemærkninger til lovforslaget kan vi for så vidt være enige i — men det er jo ikke det, forslaget tager sigte på — altså bemærkningerne om, at man burde se sig lidt mere for, når man gennemfører ny lovgivning, og at der samtidig kræves en massiv forenkling af bestående love, sådan at man kan opnå en tilsvarende formindskelse af personalebehovet. Det hensyn har vi prøvet at skele til i mange af de afstemninger, der har været i de måneder, der er gået siden sidste valg, og det synes jeg er et rimeligt hensyn, men det er jo bare ikke det, dette lovforslag tager sigte på, og vi er imod lovforslaget, som det foreligger.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal allerførst sige, at vi går imod dette lovforslag, og der er sagt meget om det og imod det, som jeg kan tilslutte mig.

Jeg synes også, det er ganske interessant, at det udtrykkelig slås fast i lovforslaget, at det ikke alene drejer sig om nyansættelser, men også om stillinger, der bliver ledige: de må ikke nybesættes, at det ikke alene drejer sig om kontorfunktionærer og chefer, men at det også drejer sig om sagsbehandlere og selvfølgelig først og fremmest inden for hele det sociale område. Jeg opfatter dette forslag som et led i fremskridtspartiets almindelige kampagne imod offentlige udgifter og